

асона: а **Наасонъ** роди **Салмона**; **Я Салмонъ** роди **Бооза** отъ **Рахавы**, а **Боозъ** роди **Овида** отъ **Роды**; а **Овидъ** роди **Иессея**; **Я Иессей** роди **Давида** цара; а царь **Давидъ** роди **Соломона** отъ уріевата жена: **Я Соломонъ** роди **Ровоама**, а **Ровоамъ** роди **Явіа**; а **Явіа** роди **Яса**; **Я Яса** роди **Юасафата**; а **Юасафатъ** роди **Іорама**; а **Іорамъ** роди **Озіа**; **Я Озіа** роди **Іоадама**; а **Іоадамъ** роди **Яхаза**; а **Яхазъ** роди **Езекія**; **Я Езекія** роди **Манассія**; а **Манассія** роди **Ямона**; а **Ямонъ** роди **Іосіа**; **Я Іосіа** роди **Іехоніа** и братія-тамъ около прѣселеніе-то вавилонско. **Я** слѣдъ прѣселеніе-то **Вавилонско**, **Іехоніа** роди **Саладіла**; а **Саладіль** роди **Зоровавела**: **Я Зоровавель** роди **Авііда**; а **Авіідъ** роди **Еліакима**; а **Еліакимъ** роди **Язора**; **Я Язоръ** роди **Садока**; а **Садокъ** роди **Яхима**: а **Яхимъ** роди **Елівда**. **Я Елівдъ** роди **Елеазара**; а **Елеазаръ** роди **Матдана**; а **Матданъ** роди **Іакова**; а **Іаковъ** роди **Іосифа** мжжъ-тъ на **Марія**, отъ коаго сѧ роди **Іисусъ**, които сѧ наріча **Христосъ**. И тѣи сички-ти родове отъ **Івраама** до **Давида** четыринацать рода сѧ; и отъ **Давида** до прѣселеніе-то **Вавилонско**, родове четыринацать; и отъ прѣселеніе-то **Вавилонско** до **Христы**, родове четыринацать сѧ. **Я** рожденіе-то на **Іисуса Христы**, та-ка вѣ; като бы сгодена **Майка** мѣ за **Іосифа**, додѣ още небѣха сѧ схединили, намѣрн сѧ непразна отъ **Духа свѣтаго**. **Я Іосифъ** мжжъ и понеже вѣправеденъ, и не искаше да іж опозори, наумиси тайно да іж напѣсне. Но това когато помысли той, єто ангелъ Господень гави мѣ сѧ насхи и казваще: **Іосифе** сыне **Давидовъ**, не бойся да вземешъ **Марія** жена си; защо-

веденъ и не искаше да іж опозори, наумиси тайно да іж напѣсне. Но това когато помысли той, єто **Янгелъ Господень** гавимъ сѧ насхи и казваще: **Іосифе**, сыне **Давидовъ**, не бойся да земешъ **Марія** жена си; защо заченато-то вѣ не а отъ **Духа свѣтаго** е. **Я** це роди сынъ, и це мѣ наречеши имѧто **Іисусъ**; защо той це спаси свои-ты людіе отъ грѣхове-ты имъ. И сичко това бы, да сѧ свѣдѣ речено-то отъ Господа чрѣзъ пророка, който казва: єто, дѣка це зачине и це роди сынъ, и це мѣ нарекутъ имѧто **єммануилъ**, което сѧ тѣлквва, Богъ сѧ насѧ. И като стала **Іосифъ** отъ сѧнъ, направи какво-то мѣ повелѣ **Янгелъ Господень**, и вѣже жена си; и не іж познаваше, до когато та роди сына си пъвроднаго, и (той) мѣ нарече имѧто **Іисусъ**.

ЦЯРОКИ-ТИ ЧАСОВЕ ПРЕДЪ РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО.

на часъ първый.

Отъ Матдея зачала 2.

Іисус—Христово-то рождество тѣи выде; като вѣше сгодена **Марія** майка мѣ за **Іосифа**, додѣ още небѣха сѧ схединили, намѣрн сѧ непразна отъ **Духа свѣтаго**. **Я Іосифъ** мжжъ и понеже вѣправеденъ, и не искаше да іж опозори, наумиси тайно да іж напѣсне. Но това когато помысли той, єто ангелъ Господень гави мѣ сѧ насхи и казваще: **Іосифе** сыне **Давидовъ**, не бойся да вземешъ **Марія** жена си; защо-